Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (ôsma komora)

z 3. septembra 2020 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Roaming vo verejných mobilných komunikačných sieťach v rámci Európskej únie – Nariadenie (EÚ) č. 531/2012 – Článok 6a – Článok 6e ods. 3 – Povinnosť poskytovateľa roamingových služieb automaticky uplatňovať regulovanú roamingovú tarifu – Uplatnenie na spotrebiteľov, ktorí si zvolili osobitnú roamingovú tarifu pred nadobudnutím účinnosti nariadenia (EÚ) č. 531/2012“

Vo veci C-539/19,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Landgericht München I (Krajinský súd Mníchov I, Nemecko) zo 4. júna 2019 a doručený Súdnemu dvoru 15. júla 2019, ktorý súvisí s konaním:

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV

proti

Telefónica Germany GmbH & Co. OHG,

SÚDNY DVOR (ôsma komora),

v zložení: predseda ôsmej komory L. S. Rossi, sudcovia J. Malenovský a N. Wahl (spravodajca),

generálny advokát: E. Tančev,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– Telefónica Germany GmbH & Co. OHG, v zastúpení: H. Plassmeier, Rechtsanwalt,

– talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci P. Gentili, avvocato dello Stato,

– Európska komisia, v zastúpení: G. Braun a L. Nicolae, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

* Jazyk konania: nemčina.

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 6a a článku 6e ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 531/2012 z 13. júna 2012 o roamingu vo verejných mobilných komunikačných sieťach v rámci Únie (Ú. v. EÚ L 172, 2012, s. 10), zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2120 z 25. novembra 2015 (Ú. v. EÚ L 310, 2015, s. 1, ďalej len „nariadenie č. 531/2012“).

2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi spoločnosťou Telefónica Germany GmbH & Co. OHG, poskytovateľom telekomunikačných služieb, ktorý pôsobí najmä pod názvom „O2“, a Bundesverband der Verbraucherzentralen und VerbraucherverbändeVerbraucherzentrale – Bundesverband eV (Spolková únia spotrebiteľských centier a združení, Nemecko) (ďalej len „Bundesverband“) vo veci žaloby na zdržanie sa konania podanej touto úniou proti praktikám O2 týkajúcim sa spôsobu prechodu na novú roamingovú tarifu regulovanú na úrovni Európskej únie v nadväznosti na zrušenie dodatočných maloobchodných roamingových príplatkov v rámci Únie s účinnosťou od 15. júna 2017.

Právny rámec

Nariadenie č. 531/2012

3 Podľa článku 2 ods. 2 písm. r) nariadenia č. 531/2012 je „domáca maloobchodná cena“ definovaná ako:

„domáci maloobchodný jednotkový poplatok poskytovateľa roamingu uplatniteľný na vytvorené volania a zaslané SMS správy (začínajúce aj ukončené v rozdielnych verejných komunikačných sieťach v rámci toho istého členského štátu) a na dáta spotrebované zákazníkom; v prípade, že žiadny špecifický domáci maloobchodný jednotkový poplatok neexistuje, za domácu maloobchodnú cenu sa považuje rovnaký mechanizmus spoplatňovania, ako mechanizmus, ktorý sa uplatňuje na zákazníka za vytvorené volania a zaslané SMS správy (začínajúce aj ukončené v rozdielnych verejných komunikačných sieťach v rámci toho istého členského štátu) a na dáta spotrebované v členskom štáte tohto zákazníka.“

4 Článok 6a tohto nariadenia s názvom „Zrušenie maloobchodných roamingových príplatkov“ stanovuje:

„S účinnosťou od 15. júna 2017… poskytovatelia roamingu nesmú roamingovým zákazníkom v žiadnom členskom štáte ukladať žiadny príplatok k domácej maloobchodnej cene za akékoľvek vytvorené alebo prijaté regulované roamingové volania, akékoľvek odoslané regulované roamingové SMS správy a akékoľvek použitie regulovaných dátových roamingových služieb vrátane MMS správ, ani žiadny všeobecný poplatok za použitie koncového zariadenia alebo služby v zahraničí.“

5 Článok 6b uvedeného nariadenia s názvom „Primerané využívanie“ znie:

„1. Poskytovatelia roamingu môžu uplatňovať… politiku primeraného využívania na spotrebu regulovaných maloobchodných roamingových služieb poskytovaných na platnej úrovni domácich maloobchodných cien, aby sa predišlo zneužívaniu alebo neobvyklému využívaniu regulovaných maloobchodných roamingových služieb roamingovými zákazníkmi, ako je využívanie takýchto služieb roamingovými zákazníkmi v inom členskom štáte, ako je štát ich domáceho poskytovateľa na iné účely ako pravidelné cestovanie.

Akákoľvek politika primeraného využívania umožňuje zákazníkom poskytovateľa roamingu spotrebúvať objemy regulovaných maloobchodných roamingových služieb za platné domáce maloobchodné ceny, ktoré sú v súlade s ich príslušnými tarifnými plánmi.

2. Článok 6e sa uplatňuje na regulované maloobchodné roamingové služby nad rámec akýchkoľvek limitov podľa akejkoľvek politiky primeraného využívania.“

6 Podľa článku 6c ods. 1 nariadenia č. 531/2012 s názvom „Udržateľnosť zrušenia maloobchodných roamingových príplatkov“:

„Za osobitných a výnimočných okolností a s cieľom zabezpečiť udržateľnosť svojho domáceho modelu poplatkov, ak poskytovateľ roamingu nie je schopný pokryť svoje celkové skutočné a predpokladané náklady na poskytovanie regulovaných roamingových služieb v súlade s článkami 6a a 6b zo svojich celkových skutočných a predpokladaných príjmov z poskytovania takýchto služieb, tento poskytovateľ roamingu môže požiadať o povolenie uplatňovať príplatok. Uvedený príplatok sa uplatní len v rozsahu nevyhnutnom na náhradu nákladov na poskytovanie regulovaných maloobchodných roamingových služieb, pričom sa prihliada na platné maximálne veľkoobchodné poplatky.“

7 Článok 6e tohto nariadenia s názvom „Poskytovanie regulovaných maloobchodných roamingových služieb“ vo svojich odsekoch 1 a 3 stanovuje:

„1. Bez toho, aby bol dotknutý druhý pododsek, ak poskytovateľ roamingu uplatňuje príplatok za spotrebu regulovaných maloobchodných roamingových služieb nad rámec akýchkoľvek limitov podľa politiky primeraného využívania, musí spĺňať tieto požiadavky (bez DPH):

…

3. Poskytovatelia roamingu môžu ponúkať a roamingoví zákazníci si môžu zámerne vybrať inú roamingovú tarifu, než je tarifa stanovená v súlade s článkami 6a, 6b a 6c a odsekom 1 tohto článku, na základe čoho môžu roamingoví zákazníci využívať pre regulované roamingové služby inú tarifu, ako tú, ktorá by sa im pridelila v prípade absencie takejto voľby. Poskytovateľ roamingu upovedomuje uvedených roamingových zákazníkov o povahe roamingových výhod, o ktoré by takto prišli.

Bez toho, aby bol dotknutý prvý pododsek, poskytovatelia roamingu uplatňujú tarifu stanovenú v súlade s článkami 6a a 6b a odsekom 1 tohto článku na všetkých existujúcich a nových roamingových zákazníkov automaticky.

Každý roamingový zákazník môže kedykoľvek požiadať o prechod na tarifu alebo z tarify, ktorá je stanovená v súlade s článkami 6a, 6b, 6c a odsekom 1 tohto článku. Keď sa roamingoví zákazníci zámerne rozhodnú prejsť z tarify alebo späť na tarifu, ktorá je stanovená v súlade s článkami 6a, 6b, 6c a odsekom 1 tohto článku, každý prechod sa uskutočňuje v rámci jedného pracovného dňa od doručenia žiadosti, je bezplatný a nesmie byť spojený so žiadnymi podmienkami ani obmedzeniami, ktoré by sa týkali iných prvkov účastníckeho vzťahu než roamingu. Poskytovatelia roamingu môžu prechod oddialiť dovtedy, kým predchádzajúca roamingová tarifa nebude platiť určené minimálne obdobie, ktoré nepresiahne dva mesiace.“

8 Článok 6f uvedeného nariadenia s názvom „Prechodné maloobchodné príplatky za roaming“ stanovuje:

„1. Od 30. apríla 2016 do 14. júna 2017 môžu poskytovatelia roamingu za poskytovanie regulovaných maloobchodných roamingových služieb uplatňovať k domácim maloobchodným cenám príplatok.

2. Počas obdobia uvedeného v odseku 1 tohto článku sa článok 6e uplatňuje *mutatis mutandis*.“

9 Článok 14 nariadenia č. 531/2012, nazvaný „Transparentnosť maloobchodných poplatkov za roamingové volania a SMS správy“, vo svojom odseku 3 stanovuje:

„Poskytovatelia roamingu poskytnú všetkým zákazníkom pri vzniku účastníckeho vzťahu úplné informácie o platných roamingových poplatkoch. Bez zbytočného odkladu poskytujú svojim roamingovým zákazníkom aj aktualizované informácie o platných roamingových poplatkoch vždy, keď v týchto poplatkoch nastane zmena.

Bez zbytočného odkladu poskytujú svojim roamingovým zákazníkom aj aktualizované informácie o platných roamingových poplatkoch vždy, keď v týchto poplatkoch nastane zmena.“

Nariadenie 2015/2120

10 Odôvodnenia 21 a 25 nariadenia 2015/2120 stanovujú:

„(21) V [nariadení č. 531/2012 v jeho pôvodom znení] sa stanovuje cieľ politiky, aby sa rozdiel medzi roamingovými a domácimi tarifami približoval k nule. Konečný cieľ odstránenia rozdielov medzi domácimi a roamingovými poplatkami však nemožno dosiahnuť udržateľným spôsobom s existujúcou úrovňou veľkoobchodných poplatkov. V tomto nariadení sa preto stanovuje, že maloobchodné roamingové príplatky by sa mali od 15. júna 2017 zrušiť, a to za predpokladu, že problémy, ktoré možno v súčasnosti pozorovať na veľkoobchodných roamingových trhoch, sa vyriešia. V tejto súvislosti by [Európska] komisia mala vykonať preskúmanie veľkoobchodného roamingového trhu a mala by predložiť legislatívny návrh založený na výsledkoch tohto preskúmania.

…

(25) S cieľom zabezpečiť bezproblémový prechod od [nariadenia č. 531/2012 v jeho pôvodnom znení] k zrušeniu maloobchodných príplatkov za roaming by sa týmto nariadením malo zaviesť prechodné obdobie, v ktorom by poskytovatelia roamingu mali mať možnosť pridať príplatok k domácim cenám za poskytované regulované maloobchodné roamingové služby. Uvedeným prechodným režimom by sa už mala pripraviť podstatná zmena v prístupe začlenením roamingu v rámci celej Únie ako neoddeliteľnej súčasti domácich tarifných plánov ponúkaných na rôznych domácich trhoch. Východiskovým bodom tohto prechodného režimu by preto mali byť príslušné domáce maloobchodné ceny, ktoré môžu byť predmetom príplatku nepresahujúceho maximálne veľkoobchodné roamingové poplatky uplatniteľné v období bezprostredne pred prechodným obdobím. Takýmto prechodným režimom by sa tiež malo zabezpečiť výrazné zníženie cien pre zákazníkov od dátumu uplatňovania tohto nariadenia, a ak sa príplatok priráta k domácej maloobchodnej cene, nemal by za žiadnych okolností viesť k vyšším maloobchodným roamingovým cenám, než sú maximálne regulované maloobchodné roamingové poplatky uplatniteľné v období bezprostredne pred prechodným obdobím.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

11 Telefónica Germany je poskytovateľom telekomunikačných služieb, ktorý ponúka najmä mobilné komunikačné služby pod názvom „O2“.

12 Po prijatí nariadenia 2015/2120 O2 uverejnila na svojej internetovej stránke www.o2online.de informácie o spôsobe prechodu na novú roamingovú tarifu regulovanú na úrovni Únie, ktorá v zásade zodpovedá službe *Roam like at home* (roaming za vnútroštátne tarify) (ďalej len „IATN“). Konkrétnejšie v časti s názvom „Všeobecné informácie“ tejto stránky sa uvádza:

„Všetci zákazníci O2 môžu od 22. mája 2017 prejsť na regulovanú roamingovú tarifu EÚ prostredníctvom SMS. V prípade záujmu pošli prosím SMS s heslom ‚ÁNO‘ na číslo 65544. Budeš automaticky presunutý do regulovanej tarify. Po úspešnom presune dostaneš potvrdzujúcu SMS.“

13 Z časti s názvom „Ako prejsť do regulovanej roamingovej tarify EÚ?“ uvedenej stránky vyplýva, že:

„Pomocou [informatickej] aplikácie O2 môžeš v zásade kedykoľvek celkom jednoducho prejsť do regulovanej roamingovej tarify EÚ. Všetci zákazníci O2 môžu od 22. mája 2017 navyše prejsť do regulovanej roamingovej tarify EÚ prostredníctvom SMS. V prípade záujmu pošli prosím SMS s heslom ‚ÁNO‘ na číslo 65544. Budeš automaticky presunutý do regulovanej tarify. Po úspešnom presune dostaneš potvrdzujúcu SMS.

Pokiaľ si už dnes v regulovanej roamingovej tarife EÚ (nazývanej aj *Roaming Basic* [základný roaming] alebo *Weltzonenpack* [balíček svetových zón], respektíve *Mobiles Internet Ausland* [mobilný internet v zahraničí]), budeš najneskôr do 15. júna 2017 presunutý do novej tarify bez toho, aby bola potrebná tvoja súčinnosť. Tvoja súčasná regulovaná roamingová tarifa bude automaticky nahradená novou regulovanou roamingovou tarifou EÚ a od 15. júna 2017 budú pre teba platiť tuzemské podmienky tvojej tarify (pre hovory, SMS a dáta) aj v ostatných krajinách [Únie].“

14 Podľa Bundesverband podmienky prechodu na novú regulovanú roamingovú tarifu, tak ako sú uvedené na internetovej stránke O2, v podstate vyžadovali od zákazníkov O2, ktorí boli pred 15. júnom 2017 fakturovaní podľa inej tarify, než je tarifa regulovaného roamingu (ďalej len „iná tarifa“ alebo „alternatívna tarifa“), aby O2 predložili osobitné vyhlásenie na to, aby mohli požívať výhody vyplývajúce z novej regulovanej roamingovej tarify, a najmä IATN prostredníctvom zaslania SMS/alebo prostredníctvom informatickej aplikácie O2. Keďže Bundesverband sa domnieval, že táto prax je v rozpore najmä s článkom 6a a článkom 6e ods. 3 nariadenia č. 531/2012, podal na vnútroštátny súd Landgericht München I (Krajinský súd Mníchov I, Nemecko) žalobu o zdržanie sa tejto praktiky.

15 V rámci tejto žaloby Bundesverband tvrdí, že podľa týchto ustanovení sa IATN mala automaticky uplatňovať na všetkých spotrebiteľov odo dňa nadobudnutia účinnosti uvedeného nariadenia, teda od 15. júna 2017. O2 je teda povinná konať tak, aby všetci jej zákazníci mali automaticky prospech z IATN bez ohľadu na to, či si predtým zvolili alternatívnu tarifu. O2 preto nemôže od svojich zákazníkov fakturovaných podľa inej tarify vyžadovať, aby vyjadrili svoju vôľu zmeniť tarifu s cieľom využívať IATN.

16 Telefónica Germany tvrdí, že v rámci uplatňovania nariadenia č. 531/2012 treba rozlišovať dva druhy roamingových taríf, a to regulovanú tarifu a „alternatívnu“ tarifu. Regulovaná tarifa je štandardnou tarifou, ktorá v zásade nemôže byť predmetom žiadneho zvýšenia v porovnaní s domácou maloobchodnou tarifou, zatiaľ čo alternatívna tarifa môže stanovovať podmienky, ktoré sa odchyľujú od podmienok domácej maloobchodnej tarify. Podľa spoločnosti Telefónica Germany toto nariadenie vyžadovalo, aby zákazníci, ktorí boli fakturovaní podľa regulovanej tarify pred 15. júnom 2017, mali automaticky prospech z IATN. Podľa článku 6e ods. 3 toho istého nariadenia sa naopak povinnosť automaticky prejsť na IATN neuplatňovala na zákazníkov, ktorí boli fakturovaní podľa alternatívnej tarify k 15. júnu 2017.

17 Vnútroštátny súd sa domnieva, že otázka, či sa od 15. júna 2017 mala nová regulovaná roamingová tarifa automaticky uplatňovať na všetkých zákazníkov, je rozhodujúca na vyriešenie sporu vo veci samej, a to tým skôr, že ani po konečnom dátume 15. júna 2017 O2 neumožnila všetkým zákazníkom, ktorí podliehali alternatívnej tarife, prejsť na túto tarifu.

18 Za týchto podmienok Landgericht München I (Krajinský súd Mníchov I) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Majú sa články 6a a 6e ods. 3 nariadenia č. 531/2012 vykladať v tom zmysle, že poskytovatelia mobilných komunikačných služieb musia všetkých zákazníkov k 15. júnu 2017 automaticky presunúť do regulovanej tarify podľa článku 6a nariadenia č. 531/2012, nezávisle od toho, či títo zákazníci mali dovtedy regulovanú tarifu alebo špeciálnu, takzvanú alternatívnu roamingovú tarifu?“

O prejudiciálnej otázke

19 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 6a a článok 6e ods. 3 nariadenia č. 531/2012 majú vykladať v tom zmysle, že nová regulovaná roamingová tarifa uvedená v článku 6a tohto nariadenia sa uplatňuje automaticky s účinnosťou od 15. júna 2017 nielen na zákazníkov, ktorí už disponovali regulovanou roamingovou tarifou, ale aj na zákazníkov, ktorí si až do tohto dátumu zvolili inú tarifu.

20 Na účely odpovede na túto otázku treba pripomenúť, že v súlade s ustálenou judikatúrou je na účely výkladu ustanovenia práva Únie potrebné zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou (rozsudok z 3. októbra 2019, Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland a i., C-197/18, EU:C:2019:824, bod 48, ako aj citovaná judikatúra).

21 V prvom rade treba konštatovať, že zo znenia článku 6a nariadenia č. 531/2012 vyplýva, že prechod na IATN sa mal uskutočniť vo všeobecnosti s účinnosťou od 15. júna 2017 „pre roamingových zákazníkov v členskom štáte“ bez toho, aby toto ustanovenie obsahovalo výnimky alebo výhrady spojené s týmito „roamingovými zákazníkmi“, alebo *a fortiori* výhrady spojené s otázkou, či títo zákazníci mali až dovtedy prospech z inej tarify. Jediné výhrady uvedené v článku 6a nariadenia č. 531/2012 totiž vyplývajú z článku 6b s názvom „Primerané využitie“ a z článku 6c tohto nariadenia, nazvaného „Udržateľnosť zrušenia maloobchodných roamingových príplatkov“, ktoré definujú rámec, v ktorom poskytovatelia roamingových služieb môžu uplatňovať rozumnú politiku IATN a výnimočne účtovať dodatočné príplatky za roaming.

22 Automatický charakter prechodu na regulovanú roamingovú tarifu vo vzťahu ku všetkým zákazníkom potvrdzuje znenie článku 6e ods. 3 nariadenia č. 531/2012.

23 Na jednej strane totiž prvý odsek tohto ustanovenia ponúka poskytovateľom roamingových služieb možnosť „ponúkať“ a roamingovým zákazníkom „zámerne vybrať“ „inú roamingovú tarifu, než je tá, ktorá je stanovená v súlade s článkami 6a, 6b a 6c… ktorá by im bola účtovaná v prípade absencie takejto voľby“. Článok 6e ods. 3 nariadenia č. 531/2012 teda zavádza systém výnimiek (*opt-out*), podľa ktorého ak si zákazník v podstate neželá využiť IATN, musí to výslovne vyjadriť. Tento výklad je okrem toho potvrdený poslednou vetou prvého odseku tohto ustanovenia, ktorá stanovuje, že „Poskytovateľ roamingu upovedomuje uvedených roamingových zákazníkov o povahe roamingových výhod, o ktoré by prišli [ak by si títo zákazníci mali vybrať inú roamingovú tarifu, ako je tarifa stanovená v súlade s článkami 6a, 6b a 6c tohto nariadenia]“. Okrem toho znenie toho istého ustanovenia nestanovuje časový rámec týkajúci sa jeho uplatnenia, z čoho možno vyvodiť, že takúto voľbu *opt-out* bolo možné vykonať aj pred konečným dátumom 15. júna 2017. Na účely výkonu takejto voľby pred týmto dátumom a zachovania inej tarify po tomto dátume boli poskytovatelia roamingových služieb povinní kontaktovať pred týmto dátumom dotknutých zákazníkov, aby sa ich opýtali, či si želajú zachovať si svoju inú tarifu, pričom im pripomenuli „povahu roamingových výhod, o ktoré by prišli uskutočnením [uvedenej] voľby“. V súlade s týmto pravidlom, ak zákazník odpovedal záporne, alebo neodpovedal, automaticky prešiel na tarifu IATN.

24 Na druhej strane druhý pododsek článku 6e ods. 3 nariadenia č. 531/2012 potvrdzuje, že „poskytovatelia roamingu automaticky uplatňujú [regulovanú roamingovú tarifu] na všetkých existujúcich a nových roamingových zákazníkov“. Skutočnosť, že toto automatické uplatnenie sa týka „všetkých zákazníkov“ bez rozlišovania podľa profilu zákazníkov alebo tarify, ktorá sa na nich dovtedy uplatňovala, je teda nesporná. V tomto zmysle časť vety tohto druhého pododseku („bez toho, aby bol dotknutý prvý pododsek“) slúži na zdôraznenie, že ďalšia tarifa môže byť naďalej ponúkaná aj po nadobudnutí účinnosti sadzby IATN za predpokladu, že sú splnené podmienky uvedeného článku 6e ods. 3 prvého pododseku, a najmä ak si ju zákazník „zámerne vybral“.

25 Po druhé, pokiaľ ide o kontext, do ktorého patrí článok 6a a článok 6e ods. 3 nariadenia č. 531/2012, treba uviesť, že tieto ustanovenia boli zavedené nariadením 2015/2120 s cieľom zrušiť dodatočné maloobchodné príplatky za roaming v rámci Únie.

26 Ako totiž vyplýva z odôvodnenia 21 nariadenia 2015/2120, normotvorca Únie konštatoval, že vzhľadom na pozorovanú úroveň veľkoobchodných poplatkov odstránenie rozdielu medzi domácimi a roamingovými poplatkami, ktoré predstavuje konečný cieľ nariadenia č. 531/2012, ako sa uvádza v odôvodnení 3 tohto nariadenia v jeho pôvodnom znení, nemôže byť trvalo dosiahnuté, a preto sa rozhodlo zrušiť dodatočné maloobchodné roamingové príplatky od 15. júna 2017.

27 Automatická povaha tohto prechodu na IATN vyplýva aj z odôvodnenia 25 nariadenia 2015/2120, ktoré stanovuje „prechodné obdobie, v ktorom by poskytovatelia roamingu mali mať možnosť pridať príplatok k domácim cenám…“, pričom však neodkazuje na inú tarifu, alebo dokonca na možnosť podmieniť uplatňovanie IATN zodpovedajúcim vyhlásením, ktoré zákazníci poskytnú poskytovateľom.

28 V tejto súvislosti treba konštatovať, že nariadenie č. 531/2012 v pôvodnom znení nepochybne malo za cieľ stanoviť na úrovni Únie maximálnu maloobchodnú cenu prostredníctvom regulovanej tarify, nazývanej „eurotarifa“, a stanovilo, že táto tarifa sa od 1. júla 2012 uplatňuje automaticky na všetkých existujúcich roamingových zákazníkov s výnimkou tých, ktorí sa už zámerne rozhodli pre roamingovú tarifu odlišnú od taríf, ktoré by im boli poskytnuté v prípade absencie tejto voľby. Svedčia o tom odôvodnenia 48 a 77 nariadenia č. 531/2012 v pôvodnom znení, ako aj, pokiaľ ide o „eurotarifu hlasových volaní“, článok 8 ods. 2 a 3 toho istého nariadenia, pokiaľ ide o „eurotarifu SMS“, článok 10 ods. 2 a 4 tohto nariadenia a pokiaľ ide o „eurotarifu dát“, článok 13 ods. 2 a 3 uvedeného nariadenia.

29 Všetky tieto ustanovenia pôvodného znenia nariadenia č. 531/2012 týkajúce sa automatického uplatňovania eurotarify však boli nielen zrušené, ale okrem toho zodpovedali rozdielnemu *ratio legis*, podľa ktorého zákazník mohol využiť inú tarifu, ktorá bola nižšia ako eurotarifa. Najmä článok 13 ods. 3 nariadenia č. 531/2012 vo svojom pôvodnom znení odkazuje na „tarifu, ktorá je zjavne nižšia ako eurotarifa“.

30 Naopak v prípade IATN je cenový rozdiel medzi inou roamingovou tarifou v Únii a regulovanou roamingovou tarifou v zásade vylúčený.

31 Preto bez toho, aby sa vylúčilo, že automatický prechod na IATN by v určitých prípadoch mohol mať vzhľadom na prípadné opätovné prispôsobenie zmluvy o roamingu za následok odňatie určitých výhod spojených s individuálnymi potrebami zákazníka, vôľa normotvorcu Únie uprednostniť automatické zavedenie IATN voči všetkým zákazníkom je jednoznačná.

32 Po tretie tento výklad potvrdzuje cieľ sledovaný nariadením č. 531/2012, ktorým je, ako vyplýva z jeho článku 1 ods. 2 a odôvodnenia 21 nariadenia 2015/2120, „vytváranie vnútorného trhu mobilných komunikácií bez rozlišovania medzi domácimi tarifami a roamingovým tarifami“. Ak je teda automatický prechod na IATN pre všetkých roamingových zákazníkov plne v súlade s týmto cieľom, požiadavka aktivácie IATN prostredníctvom výslovného prejavu vôle (*opt-in*) by mohla byť v rozpore s týmto cieľom v situáciách, keď druhá tarifa zostáva vyššia ako vnútroštátna tarifa.

33 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že režimy *opt-in* a *opt-out* spôsobujú rovnaké nepohodlie pre zákazníkov, keďže oba spočívajú vo vyzvaní zákazníkov, aby vyjadrili svoju vôľu poskytovateľovi roamingových služieb. Normotvorca Únie sa však domnieval, že systém automatického prechodu na IATN je systém, ktorý umožňoval účinnejšie, najmä z dôvodu, že v systéme výnimiek (*opt-out)* mlčanie svedčí o schválení IATN, dosiahnuť cieľ sledovaný nariadením č. 531/2012, ktorý spočíva vo vytvorení vnútorného trhu mobilných komunikácií bez rozlišovania medzi domácimi a roamingovými tarifami.

34 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 6a a článok 6e ods. 3 nariadenia č. 531/2012 sa majú vykladať v tom zmysle, že od 15. júna 2017 boli poskytovatelia roamingových služieb povinní automaticky uplatňovať na všetkých svojich zákazníkov regulovanú roamingovú tarifu uvedenú najmä v článku 6a tohto nariadenia bez ohľadu na to, či si títo zákazníci predtým zvolili regulovanú roamingovú tarifu alebo inú tarifu, pokiaľ si pred konečným dátumom 15. júna 2017 výslovne nevybrali takúto inú tarifu v súlade s postupom stanoveným v tejto súvislosti v článku 6e ods. 3 prvom pododseku uvedeného nariadenia.

O trovách

35 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (ôsma komora) rozhodol takto:

Článok 6a a článok 6e ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 531/2012 z 13. júna 2012 o roamingu vo verejných mobilných komunikačných sieťach v rámci Únie, zmeneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2120 z 25. novembra 2015, sa majú vykladať v tom zmysle, že od 15. júna 2017 boli poskytovatelia roamingových služieb povinní automaticky uplatňovať na všetkých svojich zákazníkov regulovanú roamingovú tarifu uvedenú najmä v článku 6a tohto nariadenia bez ohľadu na to, či si títo zákazníci predtým zvolili regulovanú roamingovú tarifu alebo inú tarifu, pokiaľ si pred konečným dátumom 15. júna 2017 výslovne nevybrali takúto inú tarifu v súlade s postupom stanoveným v tejto súvislosti v článku 6e ods. 3 prvom pododseku uvedeného nariadenia.

Podpisy